

פצצה מצרית בחושך

השיירה יצאה למסעה עם שחר ולעת ערב חנתה לרגלי כונתילה. מטוס של האו"ב הטיל עליה פצצות. לאנשינו לא היו נפגעים...

קיים, מעשי ידי של אופה עוגות משוגע. החאדי הולך וצר, במקום החול מופיעים סלעים. השיירה עולה על המארה: מיטור ענקי, מכוסה אבנים חומות. מסביב באוסף, מוזק רות צלליות כחלחות של הרים. בצהריים נותן המחייט הנואה חנות. תרכב מתפור קמציים קמציים, על פני הישר מן הרחב. ותיקי הצבא הבריטי אומרים שזה מזכיר להם את מסעות המדבר המערבי.

התחנה הבאה שלנו היא כונתילה, תחנת הגבול המצרית, השומרת על דרך-האורות החוצה את מדבר סיני, למכה. המקום נכבש לפני יומיים; אנחנו נעלה שם על הדרך המצרית הנוחה, נרד אתה דרומה, עד לאס-אל-נאקב, שנקב בשא אף היא. בינינו לבין כונתילה מפריד הגבול המצרי, שהוא רק סימן דרך סמלי ברגע זה, וים של חולות. השיירה צוללת ממש אל תוך החולות. כל קומץ מכר ניות מפלס לו דרך בין הרונות. השטח נראה חרוש לרוב חב של קילומטרים. "נשאור רק לזרוע ולחכות לגשמים", מעיר קיבוניק, למראה התלמים האינסופיים.

ההמשך יורד עלינו לפני כונתילה. השיירה, שנסעה במהירות רבה, חייבת לעצור לחניית לילה ולהתארגן מחדש. טראקטור על שרשראות יוצא לחלק את אלה מבין המכר ניות ששקעו בחולות. הכוח מתפרס בבקצה החולית, האני שים מתחילים לבשל ארוחת-ערב על מדורות חול ובניוין. כל מי שיש לו בגדים חמים מתעטף בהם, פורש שמיכה והולך לישון. ביום אחד עשינו 160 קילומטרים. לפנינו עוד למעלה מ-300 קילומטר נוספים. מנוחה קלה לא תזיק, לפתע קולטות האוניות זמזום של מטוס מתקרב. "לכי בות את האורות!" קורא האחראי לשיירה. אריזה מספק חוליית המשטרה הצבאית המלחה אותנו כל הזמן, שורק שריקות מקוטעות במשרוקיותו — אות אזהרה. הזמזום מתקרב ומתחזק, ואת, לפתע, עולים השמיים באור צהבהב של שמש מלאכותית. רקיטה, שהוצנחה על-ידי המטוס, מרחפת בשמים, גולשת לאיטה אל הקרקע ואל הסור החונה. זמזום המטוס מתרחק.

במקומו נשמעת יללה חדה: מטוס סילון. לפי האור של הרקיטה, הוא צולל. טראח-טראח-טראח! ארבע התפוצצויות שהן אחת מהדהדות לביל המדבר. אחר כך שוב חוזר השקט. האלחוטאי מנסה לברר אם משהו נפגע;

כ. אן בין גבעות הנגב הישראלי, מרוכז כוח אדיר. חטיבה שלמה של חיל רגלים, על כל יחידות העזר, הסיני והשירותים שלה. משאיות, גיפים, זחלמים, תותחים ומרגמות הבריים בהאדיות השטוחים, מכוסים רשתות הס' וואה. זוהי חטיבה 9 — הכוח שנבחר על-ידי הרמטכ"ל לביצוע המשימה הנוצרת ביותר של כל מערכת סיני.

מעטות הן החיבות צה"ל הדומות לחטיבה זו. עם כל רגע העובר, מתגבר הרשם כי קמו לתחיה לוחמי הפלמ"ח והחייש של מלחמת העצמאות. אותה הליכה בטובה, אותה תכליתיות, אותו חוש הומור הבז לקטנות, אותם יחסים נפלאים בין איש לאיש, שאינם מתהשבים בעלי הזית והתאנה שעל הכתף. רק הציוד השתנה: הוא כבד יותר, רציני יותר, מלא יותר.

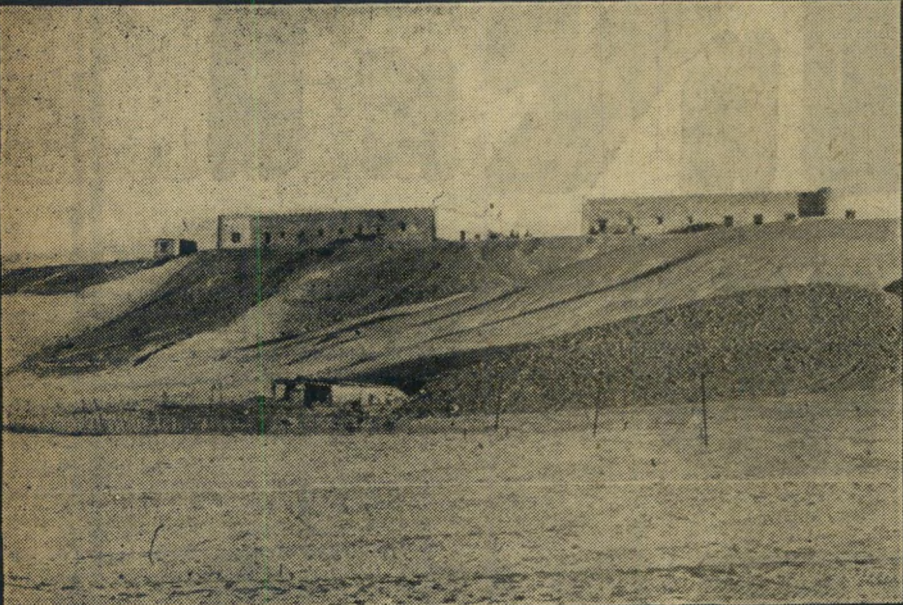
זוהי חטיבת מילואים מיוחדת במינה. הם נקראו מקיבוציהם, ממשבותיהם, ממשקיהם הפרטיים או מערי הצפון. הם באו בכבדי העבר דה שלהם, בכובעי הטמבל ובכובעיים האוסטראליים, שנעלמו מהאופק הישראלי יחד עם כיתות הפלמ"ח המרופסות. בכל הכוח האדיר הזה, ישנו רק קומץ של אנשי צבא הקבע. מפקד החטיבה, או המחייט, אברהם יפה, הוא אחד מהם. זהו ענק רחב-גרם אשר שמו ידוע בכל שבילי

תמדנחל. בציר ניצנה-קסימה מתקדם טור שני לעבר התע' לה. כוח שלישי מתקדם בציר הצפוני, לאורך כביש החוף. איש אינו זע.

החטיבה שלנו נבחרה לביצוע המשימה הקשה ביותר במיבצע כולו. המטרה שהוצבה לנו היא לחדור אל תוך חצי האי בכיוון דרומה, ולתפוס את המוצבים המצריים החוסמים את המעבר במיצר אילת.

מישהו שורק שריקת התפעלות ארוכה. היא חותכת את הדממה כפגיון. "זאת היא יציאת מצרים בכיוון הפוך", מוסיף אברהם. "אנחנו נעבור את אותה הדרך בה עבר משה רבנו בדרך ארצה — אבל לכיוון שני. לא נהיה נרדפים, אלא רודפים..." שלושים ושש שעות אחרי התדריך, זוהי החטיבה: שיירה ענקית המתמשכת לאורך כביש האספלט עד מעבר לאופק. כל סוגי המכוניות — ובעיקר המכוניות הכבדות, בעלות ההנעה הקדמית — מיוצגות בה.

ביממה האחרונה ישבנו בחסר סבלנות, כשקול ישראל מוסר על נצחונות צה"ל באוויר וביבשה. גם אנחנו צמאים לפעולה. מצב הרוח בשיירה הוא של דריכות נעימה. הנועים הוא בנוסיעה המהירה, בנוף הנגבי המוכר, באוויר היבש והמרענן של בוקר נגבי. הדריכות היא בפני הפצצות מן

המפקד מסביר. אברהם יפה, מפקד החטיבה, מודיע לאנשיו על התחלת הקרבות בחצי האי סיני. בעזרת מפה, הוא מסביר את המשימה שהוטלה על החטיבה: פריצה דרומה וכיבוש מיצרי אילת מידי הצבא המצרי. שעה שיחידות אחרות של צה"ל פועלות בצפון.

המפקד מסביר. אברהם יפה, מפקד החטיבה, מודיע לאנשיו על התחלת הקרבות בחצי האי סיני. בעזרת מפה, הוא מסביר את המשימה שהוטלה על החטיבה: פריצה דרומה וכיבוש מיצרי אילת מידי הצבא המצרי. שעה שיחידות אחרות של צה"ל פועלות בצפון.

התשובה היא שלילית. הפצצות המצריות נפלו בישימון החולי. החטיבה הורת לשינתה.

★ ★ ★ פאטא מורג'נה

ר פני עולות השחר, מתארגנת השיירה לתווה. בחשך כה, תופסת כל מכונית את מקומה ומחזקת בחור לוח. לאט לאט, מתבהרים השמיים והחשיכה מפנה מקום לאור אפור. משמאלנו מוקרת גבעה תלולה, מוכתרת בניינים נמוכים. כונתילה. אסור לסטות מהדרך: בין הגדרות המקיפות את התחנה, זרעו המצרים מוקשים שטרם פונו. מכאן מבילה דרומה דרך עפר מישורית, כבושה היטב. המכוניות דוהרות בה בנוחיות, מבלי להרים אבק כמעט. יש לה כל היתרונות, ורק מיגרעת אחת: היא מתמשכת על מיסחה גלוי. שני מטוסים מצריים יכולים לעשות שכת בשיירה. ואם לדון לפי אתמול בלילה, עדיין יש למצרים מטוסים בשמי סיני.

שלוש שעות רצופות נסעה השיירה. לצד הדרך חלפו עמודי הטלפון המצריים, המקשרים את צפון סיני עם ראס אל-נאקב, המבצר הדרומי החולש על אילת. בשעות הצהרים, אנו מתקרבים לסוף המישור. משני צדי הדרך סוגרות עלינו שרשרות הרים חומים. מכאן ועד להרי ראס אל-נאקב, מפריד רק מיטור קטן. אנו גנועים לפרשת דרכים, על מישטח ישר והלך כמו לוח זכוכית. משמאלנו, במרחק לא רב, מבצבצעים מימו הכחולים של אגם גדול. על גדותיו נושאים דקלים תמרים את צמרותיהם, המתנופפות ברוח הקלילה. אנו מסתכלים במפה: לא מופיע בה שום אגם. זוהי סתם פאטא מורי-גאנה! קובע מישהו.

האוויר. שמענו כי חיל האוויר המצרי תקף לא פעם את שיירותינו בשדה הקרב ואפילו שיירת אספקה, שעברה בכביש זה אתמול, הופצצה. לולא זה, היה דומה כל העסק לטיול מאורגן של תנועת נוער.

אנחנו עוזבים את הכביש ונכנסים לוואדי ביראפי, נתיב המים הרחב, המתחיל במעמקי הסיני ומסתיים בערבה. השיירה פונה מערבה, על פני שכבת הזיפוף והאבנים הקטנות, בכיוון לגבול המצרי. סכנת ההפצצה מרחפת עדיין מעלינו, שעה שאנו מתקדמים בריות אחד מהשני, גלויים למרחקים.

גיף חמוש של הסיירים זוהר בצד השיירה. בפי יושביו חדשות משכרות: "הפלנו שלושה מיגים ושני האמפיירים!" כעבור שעה קלה, מופיע גיף שני, גם הוא נושא בשורות משה המערכה הרחוק: "תפסנו משחתת מצרית ליד חיפה!" תפסנו משחתת? איך אפשר לתפוס משחתת? הרי לא קרה כדבר בכל ההיסטוריה הימית. המודרנית. מילא, אם קול ישראל אומר שתפסנו, תפסנו. מצב הרוח מונק למעלה.

★ ★ ★ חדשות משמחות

יום, בשעה ארבע אתר-הצהריים, אומר המפקד, "יצו כוחות צה"ל את הגבול המצרי, בכיוון לחצי האי-סיני". דממת מוות. "ברגע זה מתקדמים שלושה טורים שלנו מעבר לגבול המצרי. יחידת צנחנים הוצנחה במרחק 30 קילומטר מתעלת סואץ. טור משרייך מתקדם לקראתה, כביש כונתילה-